

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om en mere progressiv bistand til u-landene.

Af Steen Folke (VS) m. fl.

(Fremsat 9/2 83).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal under henvisning til den netop førte debat afvise de to forslag.

Formanden:

Jeg beder om mere ro i salen. Vi fortsætter forhandlingen. (*Steen Folke (VS)*: Vi kunne intet høre af ministerens tale. Det var sikkert vigtigt).

Formanden:

Ønsker udenrigsministeren ordet?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal forsøge efter hukommelsen at gentage, hvad jeg sagde før: idet jeg henviser til den debat, der netop har været ført, skal jeg afvise de to forslag.

Helle Degn (S):

Ved den debat og den dagsordensafstemning, vi netop har haft, har vi efter vores opfattelse fastlagt dansk bistandspolitik for de kommende år, og jeg skal derfor vedrørende det radikale venstres og VS' beslutningsforslag blot henvide til mine tidligere ordførelser.

Bo Kristensen (KF):

Jeg skal på baggrund af, at vi netop har afsluttet en redegørelsesdebat og vedtaget en dagsorden, hvorved vi i det konservative folkeparti mener at vi har fastlagt de kommende års u-landspolitik, afvise de to beslutningsforslag fra henholdsvis det radikale venstre og VS.

Hans Jørgen Holm (V):

Med baggrund i de bemærkninger, jeg gjorde i den sidste debat om udenrigsministerens redegørelse, og med baggrund i den netop vedtagne dagsorden skal jeg afvise de to forslag.

Riishøj (SF):

Det bliver åbenbart en meget kort debat. Det kunne givetvis være en god ting, hvis vi kunne få en mere principiel drøftelse nu af dansk u-landspolitik. Der foreligger fra de radikale og fra VS 2 særdeles velgennemarbejdede forslag, men desværre ser det altså ud til, at både udenrigsministeren og de borgerlige partier standser debatten her, selv om der givetvis stadig væk kunne være meget at tale om.

Jeg vil sige om de radikales forslag, at vi, som vi nævnte i debatten før, støtter det ud fra den betragtning, at der efter de radikales forslag kunne dannes en mindstefællesnævner for en forbedring af dansk u-landspolitik på en række områder. Det, vi især har i tankerne, er forøgelsen af bistanden til UNDP og begrænsning af EF-bistanden. Det sidste er et meget væsentligt punkt i betragtning af EFs reelle rolle i verdensøkonomien og EF-bistandens reelle virkninger, og særdeles mange kredse i EF, helt op til Pisani selv, har erkendt de grundlæggende svagheder i EF-bistanden.

Vi er også glade for, at de radikale er inde på i hvert fald problematikken vedrørende hovedmodtagerlandene, og at man i hvert fald åbner op for en debat om de eksisterende modtagerlande. Vi kunne godt ønske os en større præcisering på det punkt. Vi mener, at det faktisk er et af kardinalpunkterne i u-landspolitikken, at vi får en velforberedt debat om hovedmodtagerlandene ud fra det synspunkt, at bistand, der går til fattigdomsorienterede lande, rent faktisk ændrer dem, og at vi derfor bør overveje alternativer.

Ud fra den taktiske vurdering, vi har været inde på før, kan vi støtte mange ting i de radikales forslag. Der, hvor svagheden er, er i analysen af international økonomi mere bredt, altså indledningsafsnittet, hvori man opridses u-landenes forfærdelige situation og påviser med tal deres særdeles vanskelige situation, især gældsproblemerne; man er